

Nová symbolika

Poesie | 27.10.2019 @ 10.18

STARÁ SYMBOLIKA MIZÍ
A JE TADY NOVÁ
DOUFEJME, ŽE RYZÍ
STÁRNEM MY I SLOVA

Exupéry hledal směnu
stavbou propozic
já nemohu, sic
mám děti a ženu

a v posledním čase
rozdrť hlavu hadovi
je už zase
hladový

stvořil Pán Bůh Kierkegaarda
a pak ho i čet
od té doby svět
nenazírá shora

léto bere kramle,
roha, na ramena
je zde, pak je támhle,
čas nic neznamená

jsem jak lejno ubohé
bez Tvé síly, Pane
v bílé míse kruhové
štětka, papír, ámen

náckové mne tepou
vyslyš prosbu mého rtu
ve Tvé zóně komfortu
být už jen sám Tebou

chtěl bych žít na mou víru
jako zvíře lité
bez textu a bez papíru
všechno to mít vžité

a po diatribě
Bůh mi zavřek ústa
a vyprávěl mi příběh
a nevím, že by ustal

je Sever, je Jih
a jsou i Boží cesy
a velké dálky v nich
dík za motoresty

chci čtverec, mám ovál
depka na mne zezadu
dýchla, já řek: hnedka jdu
abych bilancoval

v krvi litr zla
sebelítost, zrada
můžeš mne mít ráda
duše omrzlá?

Euridiké patří záda
láska zpocená
a rýma od sena
a právo mít rád, ráda

v zimě klubko zmijí
ve své díře spí
a v březnu už se svíjí
potom končí smích

na obra jsou oblázky
na fleš zapikáný kluk
na plíce vzduch ostravský
otázky jsou srdce tluk

<https://selah.cz/poesie/nova-symbolika/>